

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2018. október 11. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószer birtoklása büntette miatt I.rendű vádlott neve ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2018. február 26. napján kihirdetett **7.B.1595/2017/18.** számú ítéletét

h e l y b e n h a g y j a

azzal, hogy a vádlott lakcíme helyesen: ...,I.rendű vádlott címe. szám, tényleges tartózkodási helye a **tényleges tartózkodási hely neve.**

A megsemmisíteni rendelt szagnyomok helyesen T135/2017/6. és **12.** tételszám alatt kerültek bevételezésre.

A vádlott által a 2018. február 27. napjától 2018. október 11. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe **beszámítja.**

A másodfokú eljárás során felmerült **224.469.- (kétszázhuszonnégyezer-négyszázhatvankilenc) forint** bünyügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve vádlottat kábítószer birtoklása büntette [Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés c) pont] miatt 7 év szabadságvesztésre és 7 év ... területéről kiutasításra ítélte azzal, hogy a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt és megállapította, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelek elkobzásáról, illetőleg a lefoglalás megszüntetéséről és azok kiadásáról, illetőleg megsemmisítéséről.

A vádlottól lefoglalt készpénz lefoglalását megszüntette, és azokat a vádlottnak kiadni rendelte azzal, hogy azokat a vele szemben megállapított bünyügyi költség biztosítására visszatartotta. Megállapította, hogy az eljárás során lefoglalt merevlemez a nyomozati iratok részét képezi. Kötelezte a vádlottat 610.895.-Ft bünyügyi költség viselésére és megállapította, hogy 527.813.-Ft bünyügyi költséget az állam visel.

A törvényszék ítélete ellen az ügyész I.rendű vádlott neve vádlott terhére hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés, hosszabb tartamú ... területéről történő kiutasítás és a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatának fegyházban való megállapítása érdekében jelentett be fellebbezést.

I.rendű vádlott neve vádlott és védője egyezően a büntetés enyhítése iránt fellebbezett.

A fellebbviteli főügyészség az ügyész által bejelentett fellebbezést fenntartotta. Észrevételezte, hogy a tényállás több ponton elírást tartalmaz, továbbá hivatkozott arra, hogy eljárási szabálysértést valósított meg az elsőfokú bíróság, amikor **tanú neve1** tanú vallomásának a gyanúsítottak helyszínen tett nyilatkozatára vonatkozó részét bizonyítékként értékelte az 1998. évi XIX. törvény 168. § (1) bekezdés 3. mondatában foglalt korlátozás ellenére. Álláspontja szerint erre figyelemmel **tanú neve1** tanúvallomásának a gyanúsítottak nyilatkozatára vonatkozó része bizonyítékként nem vehető figyelembe, amely azonban nem teszi megalapozatlanná az ítéletet.

A fellebbviteli főügyészség indítványozta az elsőfokú ítélet jogi indokolásának kiegészítését, helyesbítését és a bűnösségi körülmények helyesbítését akként, hogy I.rendű vádlott neve vádlott esetében a büntetlen előélet helyett a fiatal-felnőtt kor vehető enyhítő körülményként figyelembe. Hivatkozott az ügyész arra is, hogy az elsőfokú bíróság kétszer értékelte azt, hogy I.rendű vádlott neve vádlott a magyar nyelvet nem ismeri, így a büntetés kiszabása és a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának megállapítása során. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának meghatározásával kapcsolatban az ügyész hivatkozott arra is, hogy egy külföldi állampolgár a magyarországi bűnelkövetése esetén nyilvánvalóan számol azzal, hogy bűnössége megállapítása esetén a büntetését ...on kell letöltenie. Összességében a törvényszék ítéletének megváltoztatását, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabását, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának fegyházban való megállapítását, és az ítélet egyéb rendelkezéseinek helybenhagyását indítványozta.

A védő a fellebbezés indokolásában kifejtette, hogy I.rendű vádlott neve vádlott az eljárás során bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást tett, amely feltáró jellegű is volt, hiszen a vádlott útmutatása alapján került sor további kábítószer feltalálására a gépjárműből. Álláspontja szerint I.rendű vádlott neve vádlott együttműködő magatartása miatt a vele szemben kiszabott büntetés eltúlzottnak tekintendő. Hivatkozott továbbá arra is, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott vonatkozásában csupán egyetlen súlyosító körülményt értékelt, az ilyen jellegű bűncselekmények elszaporodottságát, amely azonban nem a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességre utal, így összességében az első fokú ítélet megváltoztatására és a vádlottal szemben rövidebb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabására tett indítványt.

A védő a fellebbezési nyilvános ülésen az írásban bejelentett fellebbezés indokolását fenntartotta, azt csupán annyival egészítette ki, hogy a fellebbviteli főügyészség képviselőjéhez csatlakozva maga is indítványozta annak enyhítő körülményként történő értékelését, hogy I.rendű vádlott neve vádlott a bűncselekmény elkövetésekor fiatal-felnőttek minősült.

A fellebbezések nem alaposak, a fellebbviteli főügyészség eljárási szabálysértéssel kapcsolatos észrevétele helytálló volt.

A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 590. § (1) bekezdése alapján a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során olyan eljárási szabálysértést nem vétett, amely az ítélet érdemi felülbírálatának akadályát képezné.

Osztotta a másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyészségnek azon álláspontját, amely szerint eljárási szabálysértés valósult meg, amikor a törvényszék a helyszínen intézkedő **tanú neve1**

A megalapozott tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett I.rendű vádlott neve vádlott

büntetőjogi felelősségére, és a törvény szerint minősítette az általa elkövetett bűncselekményt. A másodfokú bíróság az ítélet jogi indokolását csupán annyiban helyesbítette, hogy a delta-9-THC a Btk. 459. § (1) bekezdés 18.b) pontja értelmében az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotrop anyagokról szóló Bécsben, 1971. évi február hó 21. napján aláírt Egyezmény mellékletének I. számú Jegyzékében meghatározott kábítószer.

A büntetés kiszabásának felülbírálata során az ítélőtábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen állapította meg I.rendű vádlott neve vádlott vonatkozásában a bűnösségi körülményeket. Azokat csupán akként helyesbítette, hogy a büntetlen előélet helyett azt vette enyhítő körülményként figyelembe, hogy I.rendű vádlott neve vádlott a bűncselekmény elkövetéskor fiatal-felnőtt volt.

A I.rendű vádlott neve vádlott által elkövetett bűncselekmény 5 évtől 15 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, így a büntetés kiszabása során irányadó középérték 10 év szabadságvesztés, amelyből kiindulva kell a bűnösségi körülményekre is figyelemmel a büntetést kiszabni.

Az ítélőtábla úgy ítélte meg, hogy az enyhítő körülmények jelentős túlsúlyára és a kialakult következetes büntetés-kiszabási gyakorlatra figyelemmel (Szegedi Ítélőtábla Bf.II.32/2015., Bf.II.270/2015., Bf.II.535/2015., Bf.II.64/2015., Bf.II.144/2018. számú ügyekben hozott határozatok) - szem előtt tartva a kábítószer mennyiségét is - az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés és ... területéről való kiutasítás tartama egyaránt arányos, így sem azok lényeges súlyosítása, sem azok lényeges enyhítése nem volt indokolt. Erre figyelemmel sem a súlyosítás, sem az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezés nem vezetett eredményre.

Nem osztotta az ítélőtábla a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, amely szerint tévesen járt volna el a törvényszék a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának megállapításával összefüggésben. A Btk. 35. § (2) bekezdése szerint a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel határozható meg a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb, vagy eggyel szigorúbb végrehajtási fokozat. Ebből következően a Büntető Törvénykönyv a 35. § (2) bekezdésében a bűnösségi körülmények ismételt értékelését írja elő. Ezért a törvényszéknek az az eljárása, hogy a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának megállapítása során is értékelte, semmiképpen nem ütközik a kétszeri értékelés tilalmába, amely egyébként sem az adott kérdéskörre vonatkozik. Figyelemmel arra, hogy a Btk. 35. § (2) bekezdésében a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel teszi lehetővé az eggyel enyhébb, vagy eggyel súlyosabb végrehajtási fokozat meghatározását, ezért nem bír relevanciával az ügyész által hivatkozott azon körülmény, amely szerint egy külföldi állampolgár ...on történő bűnelkövetés esetén nyilvánvalóan számol azzal a lehetőséggel, hogy bűnössége megállapítása esetén ...on kell letöltenie büntetését.

Helyesen állapította meg tehát az elsőfokú bíróság, hogy I.rendű vádlott neve vádlott esetében az enyhítő körülmények túlsúlyára és jellegére figyelemmel indokolt volt az eggyel enyhébb büntetés-végrehajtási fokozat meghatározása.

Az első fokú ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek voltak.

A kifejtettekből következik, hogy a büntetés súlyosítása és enyhítése érdekében bejelentett fellebbezéseket az ítélőtábla egyaránt alaptalanoknak ítélte, és az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy mivel I.rendű vádlott neve vádlott lakóhelyének

címe pontatlanul szerepel az ítélet rendelkező részében, ezért azt helyesbítette. A Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjára és a Be. 184. § (2) bekezdés f) pontjára figyelemmel pedig megállapította a vádlott tényleges tartózkodási helyét.

Az elsőfokú bíróság bár helyesen rendelkezett az eljárás során bevételezett szagnyomok megsemmisítéséről, a bevételezés során alkalmazott tételszámot pontatlanul határozta meg az ítélet rendelkező részében, ezért az ítéletábra azt helyesbítette.

A másodfokú bíróság a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján számította be a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött időt.

Az ítéletábra a másodfokú eljárás során felmerült tolmács- és fordítói díjakkal kapcsolatban a Be. 613. § (1) bekezdésére tekintettel, a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján megállapította, hogy azt az állam viseli.

A végzés elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. §-án alapul.

Szeged, 2018. október 11. napján

Dr. Mezőlaci Erik
a tanács elnöke

. Nagy Erzsébet
előadó bíró

. Joó Attila
bíró

A Szegedi Ítéletábra Bf.II.204/2018/29. számú végzése és a Szegedi Törvényszék 7.B.1595/2017/18. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2018. október 14. napján

Dr. Mezőlaci Erik
a tanács elnöke